

Razne stvari.

Naše slike.

Glava na 1. strani današnje številke nam kaže Aleksandrijsko palačo egiptovskega podkralja ali kediva. Palača je na malem polotoku in se imenuje Ras et-Tin. Kratko smo jo omenili v lanskem letniku na str. 230. Palača stoji na lepem prostoru, kar se dobro vidi z morske strani. Podkralj biva po letu večkrat tukaj. Na levi strani se vidi na sliki temen stolp. To je znani Aleksandrijski svetilnik, «pharos». — Davorina Trstenjaka gledajo tukaj bralci na dveh slikah. Obe sta posneta natančno po fotografijah. Druga (na str. 51) ni odveč, ker nam kaže celo postavo — veliko in krepko — pokojnega Davorina. (Fotografični posnetek je naredil po neki drugi sliki urednik.) — Zapuščena pevka (str. 57). Tu podajemo delo mladega slikarja, Ant. Gvaiz-a, Ljubljancana, (rojen. leta 1865.) sedaj biva-jočega na Dunajski akademiji. Slikar si je mislil — kakor nam je razložil sam svoj predmet — pevko, ki si je po dnevu s petjem pridobila nekaj novčičev, a zvečer ne vé, kam bi šla. Nebu toži svojo revo. Mesec se je dvignil na obzorje, zimski nočni mraz pritiska. Podoba pevke je posneta po istini, slikar jo je gledal v Dalmaciji, a tukaj nam kaže sploh zapuščenega reveža v bridkem zimskem času. Gosp. Anton Gvaiz je Ljubljancanom znan po več slikah, katere je razstavil pri Kolmanu in Obrezi; nekatere so: Menih; protestantovski duhovnik; mlado dekle; stara žena z naočniki (portrait); Grkinja; star mož; orijentalka; rože i portrait numizmatika Jelovška. Upamo, da bode mladi gospod, ki je že sedaj tako plodovit, storil še veliko na polju slikarstva za svojo ožjo domovino, upamo, da ga bodo domačini radi podpirali z naročili svetih in zgodovinskih podob, posebej še upamo, da bode «Dom in Svet» pokazal še marsikak izdelek njegovega čopiča ali peresa. — Drugi naš sotrudnik, naročnikom našim že dobro znani gosp. Jos. Germ, tudi bivajoč na Dunajski akademiji, podaje nam dve Bosanki, narisani po fotografiji, kakor nam podaje tretji umetnik naš, gosp. Jos. Zeplichal, Kajirskega dečka z oslom.

Egiptovski podkralj Abbas. (Po fotografiji.)

O predmetih slik nam ni treba govoriti, ker ti slike pojasnjujeta naše sestavke o Bosni in Egiptu; gledé na gosp. risarja pa samo obžalujemo, da je «Dom in Svet» tako majhen in jima ponuja tako malo prilike za objavljanje njunih del. — «Pri učenju talmuda» nam kaže učitelja in dva učenca židovske vere, ki se pečajo s talmudom, t. j. židovsko versko učno knjigo. Mi nismo nikakor prijatelji naukom, ki se nahajajo v talmudu, a slika nas je zanimala zaradi značilnih obrazov in lepe skupine. — «Egiptovski kedive (podkralj) Abbas.» Slika je natančna, narejena po fotografiji iz lanskega leta. Devetnajst let stari mladenič vlada sedaj Egipt jedno leto za očetom Tefvikom. Tako mogočen se ne vidi po zunanje, da bi ga človek primerjal nekdanjemu Faraonu. — Šolal se je na Dunaju s svojim mlajšim bratom. Pravijo, da ni prijatelj Angležem. Prav pred kratkim je nastal razpor med njim in Angleži.

Belokranjski pregovori in reki.

(Priobčuje J. Š.)

Rana ptica projde.
Deca so greh i smeh.
Luka sneg osmuka.
Ki se valja, se zavalja.
Od póvoja do groba.
Glad nima oči.
Izza rana je sveča.
Božja je najjačja.
Mesa plug ne orja.
I mlade jance koljejo.
Ki pojé tujo kokóšico,
naj priveže svojo za nóžico.

Vuk povrne dlako, a čudi nikdar.

Muži se vežejo z jeziki, voli s štriki.

Niti je malo jeden, niti preveč sedem (n. otrok, ako je hudoben, ali pa, ako so pridni.)

Mati molčecemu detetu nič ne veruje.

Lahko se z drugim dčiti.

Svoj snop vsakdo slobodno odda.

Vino je zmirom kuhano i pečeno.

Nésreča gre zmirom okolu.

Ki prvi dojde, njemu dévojka.

Ki konja kupi, kupi i oglavnik (uzdo).

Ni se ródil, ki se ne nápelje.

Kada je vuk v selu, ni psu počinka.

Kada je pun kal kač, ne puščaj dece k njemu.

Ubog muž, gótova laž.

Dober kaj (kakor) dober dan.

Vsak naj na svoja kola pazi.

(Dalje.)